

## Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá problémy akulturace a asimilace východoevropských židovských imigrantek v předválečných Spojených státech, jak je zachycují vybraná díla Anzii Yezierské („Wings“, „Hunger“, „The Fat of the Land“, „The Free Vacation House“, „How I Found America“ a *Bread Givers*). Uvedené texty spatřují jádro konfliktu v rozporu mezi idealistickou představou imigrantů očekávajících zemi splněných přání a požadavkem anglo-konformity ze strany zastánců amerikanizace. Tato interdisciplinární práce vychází z definic asimilace podle Roberta E. Parka a Arnolda M. Rose, jakož i modelu vnitřní a vnější kultury Miliona M. Gordona, a nahlíží na danou problematiku ze dvou úhlů. V první řadě se soustředí na protichůdnost židovských a amerických kulturních charakteristik, zosobněných představiteli obou kultur. Zadruhé pak na střet první a druhé generace přistěhovalců, jejichž rozdílné představy o Americe ovlivňují jejich přístup k akulturaci i asimilaci a určují tak i míru účinnosti celého procesu.

Tato práce si klade otázku, zda systematická amerikanizace zobrazená v daných dílech umožňuje úplnou asimilaci na úrovni vnitřní i vnější kultury. Vzhledem k tomu, že primární texty často upozorňují na protichůdnost židovských a amerických kulturních znaků, zabývá se práce také tím, zda je asimilace jakožto nahrazení jedné sady znaků jinou vnímána jako žádoucí. Poslední část rozboru se věnuje úvaze, jestli jsou amerikanizované protagonistky s to udržet si vztah ke své židovské identitě, aniž by tím narušily své americké já.

Práce se nejprve zabývá rozdílnými představami přistěhovalců o Americe (Kapitola 2). Zatímco první generace očekává blahobyt a zklamání jejich představitelů jde ruku v ruce s odmítnutím akulturace, druhá generace vidí Ameriku jako metaforu pro rovnoprávnost a seberealizaci, což jim otevírá cestu k amerikanizaci. Další kapitola (3) probírá tradiční důraz židovské kultury na vzdělanost a jazykovou hierarchii v souvislosti s podřízeným postavením žen a objasňuje jejich spojitost s jidiš a světskou sférou židovské kultury. Následuje obdobná diskuze o praktikách organizované amerikanizace (4), které jsou zobrazeny jako omezující, a tudíž kontraproduktivní, jelikož propagují akulturaci bez propojení vnější a vnitřní kultury. Pátá kapitola se zabývá významem spisovné angličtiny, a to zejména v kontextu vzdělávání. Tato část rozboru ukazuje, že angličtina je nejen nositelem americké kultury, ale i osvobozujícím jazykem Ameriky v přeneseném slova smyslu. Jako taková propojuje vnitřní a vnější kulturu a umožňuje úspěšnou akulturaci a posléze i asimilaci. Následuje debata o významu učitelského

povolání, díky němuž se hrdinka románu *Bread Givers* aktivně zapojí do amerikanizace, a dále tak upevní své nové americké já.

Poslední kapitola (6) se obrací zpět ke generačnímu rozporu a zabývá se nejprve odmítnutím rodné kultury ze strany druhé generace v důsledku představy o nadřazenosti kultury americké. Následně práce analyzuje reakci představitelů první generace, kteří se ve snaze zachovat si sebeúctu vžívají zpět do stereotypních rolí tradiční židovské kultury, což vede k dalšímu odcizení obou generací a kultur. Poslední část rozboru se věnuje možnostem usmíření rozporů mezi židovskou a americkou identitou hlavních představitelk. Výchozí texty spatřují smířčí potenciál ve sňatku hrdinky s amerikanizovaným židem, případně v propojení židovské a americké identity za pomoci angličtiny jakožto nového „mateřského jazyka“ namísto jidiš. Ani jeden způsob však nezaručuje dosažení žádoucího výsledku.

**Klíčová slova:** akulturace, asimilace, amerikanizace, židovství, americkost, jidiš, angličtina, vzdělávání, ženy